

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 02, 2013

Nummer 2, 2013

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY4855](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2653](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3627](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3571](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY4859](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3886](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY9719](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3633](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY1251](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3621](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3624](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3622](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3623](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY9997](#) 12-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2947](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2959](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2952](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2231](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2942](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2949](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2938](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2951](#) 05-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2950](#) 05-03-2013

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Zaak Sylvia Millecam

Het Hof heeft vastgesteld dat verdachte ten tijden van het tenlastegelegde als arts was ingeschreven in het krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG) ingestelde register, dat Sylvia Millecam zich voor geneeskundige zorg tot hem heeft gewend en dat hij zogenaamde alternatieve behandelwijzen aanbood. Ook staat vast dat voor verdachte een groot tot zeer groot gezwel aanstonds waarneembaar was, dat hij wist dat Millecam diverse artsen had geconsulteerd die kanker als diagnose hadden gesteld en dat hij zich ervan bewust was dat de werking van de door hem toegepaste behandelwijzen nimmer wetenschappelijk is aangetoond. De kans op genezing voor Millecam was in de periode waarin verdachte haar behandelde nagenoeg verkeken, maar palliatieve zorg, gericht op levensverlenging en pijnverlichting, was zeker nog mogelijk geweest. Het Hof heeft terecht tot uitgangspunt genomen dat het Millecam vrij stond te kiezen voor (uitsluitend) alternatieve geneeskundige zorg en terecht vooropgesteld dat verdachte gehouden was Millecam te informeren over de mogelijke consequenties van het uit- of afstellen van reguliere behandelwijzen. Deze vaststellingen en overwegingen kunnen 's Hof's oordeel dragen dat verdachte willens en wetens de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat Millecams gezondheid door zijn handelen en nalaten zou worden benadeeld in die zin dat zij verdere gezondheidsschade zou ondervinden naar aanleiding van het uitblijven van deugdelijk palliatieve zorg. Aan de bewezenverklaring staat niet in de weg dat Millecam tot dan toe iedere reguliere behandeling had afgewezen, en evenmin dat zij reeds ernstig ziek was en verslechtering van haar gezondheid en haar overlijden ten opzichte van de ziek in de lijn der verwachting lagen. Het bewezenverklaarde letsel bestaat uit verdere doorgroei en uitzaai van kankergezwellen, verergering van het ziektebeeld, afname van de levensverwachting en toename van pijnklachten. Het achterwege laten van hetgeen redelijkerwijs mogelijk is om dergelijke verslechtering van het ziektebeeld zoveel mogelijk te bestrijden kan niet worden aangemerkt als verantwoorde zorg in de zin van artikel 40 Wet BIG en is evenmin in overeenstemming met de professionele standaard artikel 7:453 BW. Dit klemt te meer daar de kans op genezing in de periode dat verdachte Millecam behandelde, niet volledig was uitgesloten. Nu verdachte heeft nagelaten te doen wat hij als behandelend arts had behoren te doen, geeft het oordeel dat hij het gevaar van letsel zoals in de bewezenverklaring omschreven

zodanig heeft verhoogd dat dit letsel, zoals het zich vervolgens heeft voorgedaan, aan hem kan worden toegerekend als gevolg van diens handelen en nalaten tijdig adequate medische zorg te bieden, niet blijkt van een onjuiste rechtsopvatting. Het oordeel is voorts naar behoren met redenen omkleed, in aanmerking genomen dat verdachte Millecam niet adequaat heeft gestimuleerd het haar toekomende zelfbeschikkingsrecht op de juiste wijze uit te oefenen, terwijl niet valt uit te sluiten dat zulke stimulering van verdachte bij Millecam meer effect zou hebben gehad dan eerdere pogingen van uitsluitend regulier werkende artsen. Conclusie AG: anders.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Profijtontneming en schending redelijke termijn

De compensatie tot welke de overschrijding van de redelijke termijn moet leiden, wordt toegepast in de eveneens bij de Hoge Raad aanhangige hoofdzaak.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3621

Zaaknummer: 11/01381 P

Wetsartikelen: 36e Sr

RECHTSPRAAK

Profijtontneming

Nu onder de vraag van artikel 422 lid 1 Sv 'of het hoger beroep is ingesteld overeenkomstig de eisen die dit wetboek daaraan stelt' mede moet worden begrepen het in artikel 416 lid 2 beschreven geval, volgt uit artikel 422 Sv dat de beraadslaging in hoger beroep bij de beoordeling van die vraag niet mede behoeft te geschieden naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting in eerste aanleg.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3624

Zaaknummer: 11/01914 P

Wetsartikelen: 422 Sv en 416 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

(doen) Horen getuige omtrent diens niet ter terechtzitting afgelegde, belastende verklaring

De Hoge Raad herhaalt relevante overwegingen uit HR 29 januari 2013, LJN BX5539. Het middel dat klaagt over 's Hofs oordeel dat de omstandigheid dat de als getuige gehoorde X zich bij de rechter steeds op zijn verschoningsrecht heeft beroepen niet meebrengt dat de verdediging niet in de gelegenheid is geweest om zijn bij de politie afgelegde verklaringen op hun betrouwbaarheid te toetsen is terecht voorgesteld. Het leidt echter niet tot cassatie. De verdediging, van wie in de regel het nodige initiatief tot het ondervragen van de getuige mag worden verwacht, heeft nl. niet verzocht X voor de zitting in hoger beroep op te roepen. Bovendien doet zich niet de situatie voor dat het Hof X ambtshalve had moeten oproepen. Het Hof heeft immers als zijn niet onbegrijpelijke oordeel tot uitdrukking gebracht dat verdachtes betrokkenheid bij het tenlastegelegde in voldoende mate steun vindt in andere bewijsmiddelen en dit steunbewijs betrekking heeft op die onderdelen van de belastende verklaring die verdachte heeft betwist.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY1251

Zaaknummer: 11/04208

Wetsartikelen: 6 lid 3 aanhef en onder d EVRM

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht medeplichtigheid aan opzettelijk handelen

's Hofs oordeel dat uit de uit de bewijsvoering blijkende feiten en onderzoek kan worden afgeleid dat verdachte 'minstgenomen willens en wetens de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat op zijn terrein MDMA werd bereid', is niet onbegrijpelijk. De bewezenverklaring, voor zo ver inhoudende dat verdachte opzettelijk gelegenheid heeft verschaft tot voornoemd misdrijf is toereikend gemotiveerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3622

Zaaknummer: 11/01382

Wetsartikelen: 2 onder b Opiumwet

RECHTSPRAAK

Verkrachting

De Hoge Raad herhaalt relevante overwegingen uit HR 12 december 2006, LJN AY7767. Uit de feiten en onderzoeken zoals daarvan blijkt uit de gebezigde bewijsmiddelen, kan niet zonder meer worden afgeleid dat telkens sprake was van 'door een feitelijkheid dwingen' in de zin van artikel 242 Sr. De enkele omstandigheid dat de verdachte de vader is, is in dit verband onvoldoende, mede gelet op bijvoorbeeld de zelfstandige strafbaarstelling in artikel 249 Sr van 'ontucht met zijn minderjarig kind' (vgl. HR 2 december 2003, LJN AJ1188). Uit HR 12 maart 2013, LJN BZ2653 volgt dat het Hof het bewezenverklaarde wat betreft de tongzoen ten onrechte heeft gekwalificeerd als verkrachting. Dat geldt echter niet voor hetgeen door het Hof overigens is bewezenverklaard, omdat van die gedraging - het brengen en duwen van vingers tussen de schaamlippen - in redelijkheid niet kan worden gezegd dat die niet op één lijn kan worden gesteld met geslachtsgemeenschap of een wat betreft de ernst van de inbreuk op de seksuele integriteit daarmee vergelijkbare gedraging (vgl. HR 18 mei 2010, LJN BK6910).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3627

Zaaknummer: 11/02463

Wetsartikelen: 242 Sr en 249 Sr

RECHTSPRAAK

Verwerping noodweer en bewijsklacht

De Hoge Raad stelt relevante overwegingen uit HR 28 maart 2006, NJ 2006/509 voorop. 's Hofs oordeel dat verdachte een mogelijke aanranding door de aangever heeft uitgelokt door provocatie en dat hij aldus uit was op een confrontatie en verdachte zich om die reden niet met succes kan beroepen op de verdediging tegen een dergelijke aanranding, getuigt niet van een onjuiste rechtsopvatting en is ook niet onbegrijpelijk. De bewezenverklaring is toereikend gemotiveerd, in aanmerking genomen hetgeen de bewijsvoering inhoudt omtrent de aard, duur, frequentie en de intensiteit van de gedragingen van verdachte, de omstandigheden waaronder deze hebben plaatsgevonden en de invloed op het persoonlijk leven en de persoonlijke vrijheid van de aangever.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY4855

Zaaknummer: 11/03145

Wetsartikelen: 359 Sv en 41 Sr

RECHTSPRAAK

Vordering wijziging tenlastelegging

De Hoge Raad herhaalt relevante toetsingskader uit HR 1 februari 2011, LJN BM9102. De ten laste legging is toegesneden op artikel 416/417bis Sr en de vordering wijziging ten laste legging op artikel 321 Sr. Zowel het verschil in de juridische aard van de aan verdachte verweten feiten als het verschil tussen de omschreven gedragingen loopt niet zodanig uiteen dat geen sprake kan zijn van 'hetzelfde feit' in de zin van artikel 68 Sr. De misdrijven (schuld)heling en verduistering strekken immers mede ter bescherming van het vermogen van de rechthebbende, terwijl de strafmaxima die op (schuld)heling en verduistering zijn gesteld, slechts in geringe mate uiteenlopen. Het Hof heeft de vordering wijziging ten laste legging zonder blijk te geven van een onjuiste rechtsopvatting kunnen toewijzen. Het kennelijke oordeel van het Hof dat in de omstandigheden van het geval de desbetreffende gedragingen dezelfde fiets betreffen en als één feitencomplex kunnen worden aangemerkt, is evenmin onbegrijpelijk. Voor zover het middel klaagt dat het Hof de beslissing tot toewijzing van de vordering ten onrechte niet heeft gemotiveerd, stelt het een eis die het recht niet kent.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3571

Zaaknummer: 11/01814

Wetsartikelen: 313 Sv

RECHTSPRAAK

Schijnbaar betrokken

's Hofs oordeel dat onder de strafbepaling van artikel 240b Sr ook begrepen is een realistische afbeelding van een niet-bestaand kind in de zin dat de afbeelding niet van echt is te onderscheiden, is juist. Het feitelijke oordeel dat de in de ten laste legging onder gedachtestreepjes 5 t/m 8 omschreven afbeeldingen niet als realistisch in deze zin zijn aan te merken, is gelet ook op de niet bestreden vaststellingen dat de afgebeelde personen 'geen echte kinderen' zijn en dat voor 'de gemiddelde kijker (en ook kinderen) (...) aanstonds blijkt dat het gaat om gemanipuleerde afbeeldingen' niet onbegrijpelijk. De toepasselijke internationale regelgeving leidt niet tot een ander oordeel. De in voornoemd Facultatief Protocol gegeven definitie van 'child pornography' heeft niet ook betrekking op niet realistische afbeeldingen van niet-bestaande kinderen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY9719

Zaaknummer: 11/04168

Wetsartikelen: 240 lid 1 (oud) Sr en 2 aanhef en onder c Facultatief Protocol inzake de verkoop van kinderen

RECHTSPRAAK

Tongzoen ‘verkrachting’ in de zin van artikel 242 Sr?

De Hoge Raad komt terug van zijn eerder aan artikel 242 Sr gegeven interpretatie. De eisen van rechtszekerheid staan er niet aan in de weg dat, hoewel een tongzoen op zichzelf wel het binnendringen van het lichaam met een seksuele strekking oplevert, deze in redelijkheid niet op één lijn kan worden gesteld met geslachtsgemeenschap of een wat de ernst van de inbreuk op de seksuele integriteit daarmee vergelijkbare gedraging, zodat een afgedwongen tongzoen voortaan niet meer als 'verkrachting' in de zin van artikel 242 Sr kan worden gekwalificeerd. De HR merkt met het oog op de zaken die zijn afgedaan met inachtneming van HR NJ 1998/781 ('tongzoen-arrest') op dat zijn nieuwe uitleg van artikel 242 Sr niet kan worden aangemerkt als een voor herziening vereist (nieuw) 'gegeven' als bedoeld in artikel 457 lid 1 onder c Sv, aangezien dat vereiste het oog heeft op een gegeven van feitelijke aard en niet op een gewijzigde rechtsopvatting.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2653

Zaaknummer: 11/05421

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Afwijzing (voorwaardelijk) verzoek tot het laten verrichten van een DNA-tegenonderzoek

De Hoge Raad herhaalt relevante overwegingen uit HR 8 februari 2005 NJ 2005/514. Bij de afwijzing van het verzoek heeft het Hof niet alleen van belang geacht hetgeen de deskundigen X en Y hebben verklaard over de gebruikte technologie, maar ook gelet op de inhoud van de overige bewijsmiddelen. Met dit laatste heeft het Hof als zijn oordeel tot uitdrukking gebracht dat het voorhanden bewijsmateriaal meer omvat dan het door de verdediging bestreden DNA-onderzoeksresultaat. 's Hofs oordeel dat in het onderhavige geval voor het verrichten van het gevraagde onderzoek de noodzaak niet is gebleken, is niet onbegrijpelijk. De afwijzing van het verzoek is voorts, in aanmerking genomen hetgeen de raadsman aan het verzoek ten grondslag heeft gelegd, toereikend gemotiveerd. Conclusie AG: anders.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3886

Zaaknummer: 11/03617

Wetsartikelen: 315 Sv

RECHTSPRAAK

Slagende betekenisklacht

Een afschrift van de oproeping is niet verzonden aan het in de verklaring als bedoeld in artikel 451a lid 1 Sv opgegeven adres. Uit de omstandigheid dat verdachte nadien op een (ander) GBA-adres bleek te zijn ingeschreven kon het Hof niet zonder meer afleiden dat verdachte het in de verklaring als bedoeld in artikel 451a lid 1 Sv opgegeven adres niet wenste te handhaven als adres waar hij een afschrift van de oproeping wenste te ontvangen. Niet blijkt dat het Hof heeft onderzocht of er reden was het onderzoek ter terechtzitting te schorsen teneinde de verdachte in de gelegenheid te stellen alsnog bij het onderzoek op de terechtzitting tegenwoordig te zijn. Dit leidt tot nietigheid van het onderzoek ter terechtzitting en de naar aanleiding daarvan gegeven uitspraak. (vgl. HR 12 maart 2013, NJ 2012/695). Conclusie AG: anders.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3623

Zaaknummer: 11/01747

Wetsartikelen: 451a lid 1 Sv

RECHTSPRAAK

OM-cassatie tegen vrijspraak Jomanda in de zaak Millecam

Het Hof heeft vastgesteld dat verdachte als 'genezend medium' met betrekking tot Millecam handelingen heeft verricht op het gebied van de gezondheidszorg/geneeskunst en in een geneeskundige behandelingsrelatie heeft gestaan tot Millecam, maar dat verdachte geen beroep uitoefende waarvoor inschrijving in een krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) ingesteld register is vereist. Het Hof heeft tot uitgangspunt genomen dat de tenlastegelegde gedragingen moeten worden aangemerkt als handelingen op het gebied van de individuele gezondheidszorg als bedoeld in artikel 1.1 Wet BIG, waarbij verdachte zich, nu zij niet als BIG-registreerde behandelaar optrad, diende te onthouden van gedragingen waardoor buiten noodzaak schade aan de gezondheid werd toegebracht of aanmerkelijke kans daarop ontstond. Voorts geldt volgens het Hof de regeling in boek 7, vijfde afdeling, BW met onder meer (artikel 7:435 BW) de verplichting van de hulpverlener te handelen in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de voor hulpverleners geldende professionele standaard. Die standpunten zijn in cassatie niet bestreden. Het Hof heeft niet aannemelijk bevonden dat aard of inhoud van de adviezen en bijstand door verdachte, of de wijze waarop zij die verleende, reeds op zichzelf beschouwd tot benadeling van de gezondheid van Millecam konden leiden en/of de door artsen geboden zorg illusoir zouden maken. Dit oordeel moet aldus worden begrepen dat die adviezen en bijstand niet ertoe strekten Millecam ervan te weerhouden artsen te blijven bezoeken en haar daarvan ook niet hebben weerhouden, en om die reden niet gezegd kan worden dat die adviezen en bijstand zonder noodzaak schade aan de gezondheid van Millecam hebben veroorzaakt en evenmin dat verdachte aldus heeft gehandeld in strijd met artikel 7:453 BW. In dit oordeel ligt immers besloten (i) dat de omstandigheid dat verdachte haar adviezen en bijstand vergezeld heeft doen gaan van het advies (ook) een arts te bezoeken, waardoor niet snel sprake is van een grove schending van de op verdachte rustende zorgplicht, als belangrijke indicatie kan worden aangemerkt dat verdachte de aanmerkelijke kans op benadeling van de gezondheid niet heeft aanvaard, en (ii) verdachte het gevaar dat Millecam het in de ten laste legging omschreven letsel zou oplopen niet zodanig heeft verhoogd dat dat gevolg aan het handelen van verdachte kan worden toegerekend. Dit oordeel is niet onbegrijpelijk. De HR verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY4859

Zaaknummer: 11/03960

Wetsartikelen: 1.1 Wet BIG

RECHTSPRAAK

Conservatoir beslag ten laste van C. strekkende tot bewaring van het recht van verhaal van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel.

Conservatoir beslag ten laste van C. strekkende tot bewaring van het recht van verhaal van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel. Voor de door de Officier van Justitie in dit verband uit te oefenen bevoegdheden is bekendheid met het tussen C. en zijn echtgenote geldende huwelijksgoederenregime niet van belang. Een beroep van de Officier van Justitie op de in artikel 1:116, eerste lid, BW bedoelde bescherming tegen de niet-inschrijving van de akte van huwelijkse voorwaarden in het huwelijksgoederenregister is daarom niet aan de orde.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY9997

Zaaknummer: 12/01328 B

Wetsartikelen: 94a Sv, 552a Sv en 1:116 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Strafoplegging

De strafoplegging is onbegrijpelijk, nu het Hof een gevangenisstraf heeft opgelegd die de door verdachte in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd met 28 dagen overstijgt, terwijl het Hof in zijn strafmotivering heeft betrokken dat het niet wenselijk en geboden is dat verdachte ter zake van het onderhavige feit 'thans van zijn vrijheid zal worden beroofd' en daarom een gevangenisstraf waarvan de duur gelijk is aan de tijd die verdachte reeds in verzekering en voorlopige hechtenis heeft doorgebracht wordt opgelegd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3633

Zaaknummer: 12/02854

Wetsartikelen: 359 lid 6 Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsverweren

De zaak behandelt een klacht over schending van artikel 359 lid 2 Sv (uitdrukkelijk onderbouwd standpunt) en bewijsverweren. De klachten missen feitelijke grondslag.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2952

Zaaknummer: 11/04545

Wetsartikelen: 359 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Noodweer(exces) - proportionaliteitseis

Verdachte heeft het slachtoffer hard in het gezicht geslagen/gestompt, nadat het slachtoffer verdachte tegen zijn been had geschopt en slaande bewegingen maakte richting het gezicht van verdachte. Door het beroep op noodweer(exces) te verwerpen omdat voor verdachte andere, minder ingrijpende mogelijkheden open stonden om aan de aanranding door het slachtoffer een einde te maken heeft het hof onvoldoende inzicht gegeven in zijn gedachtegang. Indien het heeft geoordeeld dat eerst dan aan de proportionaliteitseis is voldaan indien de noodzaak van de gekozen wijze van verdediging komt vast te staan, heeft het een te strenge toets aangelegd, nu beslissend is of de desbetreffende gedraging— als verdedigingsmiddel— niet in onredelijke verhouding staat tot de ernst van de aanranding. Indien het die maatstaf wel voor ogen heeft gehad, had het gelet op de ernst van de aanranding, zijn oordeel dat de verdachte voor een te zwaar middel heeft gekozen, nader dienen te motiveren.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2950

Zaaknummer: 11/02043

Wetsartikelen: 41 SR

RECHTSPRAAK

Noodweer

Verdachte heeft volgens het Hof de confrontatie en de kans op escalatie opgezocht, terwijl hij ook de andere kant op had kunnen gaan, zoals verdachte naar zijn zeggen aanvankelijk van plan was geweest. 1. De klacht dat het Hof uit camerabeelden niet heeft kunnen afleiden dat verdachte de confrontatie met de latere aanvallers heeft opgezocht, mist feitelijke grondslag. 2. HR herhaalt relevante overwegingen uit HR 6 oktober 2009, LJN BM7508 ten aanzien van het onttrekkingsvereiste. Het Hof heeft een en ander niet miskend. Zijn kennelijke oordeel dat verdachte onder de gegeven omstandigheden buiten het café niet in de richting van de personen had moeten lopen die hem later hebben belaagd, maar de andere kant had kunnen en moeten uitgaan, is niet onbegrijpelijk en toereikend gemotiveerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2947

Zaaknummer: 11/00591

Wetsartikelen: 41 Sr

RECHTSPRAAK

Falende bewijsklacht met betrekking tot wederspanningheid

Verzet bij aanhouding. Verdachte was staande gehouden wegens overtreding van artikel 61a (oud) RVV 1990 (niet handsfree bellen) en kreeg daarvoor een administratieve sanctie opgelegd. Vervolgens is hij aangehouden omdat hij in strijd met artikel 5:16 en 5:20 Awb opzettelijk niet voldeed aan de vordering om zijn adres op te geven en om medewerking te verlenen door weg te lopen nadat hem tweemaal te kennen was gegeven dat hij moest blijven staan. Het hof kon op grond daarvan oordelen dat verdachte was aangehouden op verdenking van overtreding van artikel 184 Sr.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2949

Zaaknummer: 11/01337

Wetsartikelen: 180 Sr, 184 Sr, 160 WVV 1994 (oud), 61a RVV (oud), 5.16 Awb en 5.20 Awb

RECHTSPRAAK

Omzetting voorwaardelijke jeugddetentie in gevangenisstraf

's Hofs oordeel dat de rechter reeds bij zijn last tot tenuitvoerlegging van de voorwaardelijke straf van jeugddetentie deze straf ex. Artikel 77k Sr kan vervangen door een straf genoemd in art. 9 lid 1 Sr is onjuist (vgl. HR 23 maart 2004, LJN AO1751). De last kan niet in stand blijven. De Hoge Raad verstaat dat het Hof de tenuitvoerlegging heeft gelast van de eerder voorwaardelijk opgelegde jeugddetentie.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2959

Zaaknummer: 12/00452

Wetsartikelen: 77k Sr en 9 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Volmacht

De zaak handelt om de instelling van hoger beroep door een advocaat door middel van een bijzondere schriftelijke volmacht aan griffiemedewerker. De HR herhaalt de toepasselijke overwegingen uit HR LJN 22 december 2009, BJ7810 en HR 22 januari 2013, LJN BY8357 met betrekking tot de eisen die worden gesteld aan een dergelijke volmacht en de ratio van die eisen. Het middel klaagt terecht dat het Hof hetgeen in die arresten is bepaald, heeft miskend.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2951

Zaaknummer: 11/02085

Wetsartikelen: 450 SV

RECHTSPRAAK

Schriftuur

Er zijn geen schriftuurhoudende middelen van cassatie ingediend. Verdachte is niet-ontvankelijk in cassatieberoep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2938

Zaaknummer: 10/00335

Wetsartikelen: 437 Sv

RECHTSPRAAK

Ontoereikende strafmotivering jeugdzaak

's Hofs kennelijke vaststelling dat verdachte eerder voor soortgelijke feiten onherroepelijk is veroordeeld, is niet begrijpelijk, aangezien het Uittreksel Justitiële Documentatie enkel drie niet onherroepelijke veroordelingen ter zake van soortgelijke feiten vermeld, alsmede een transactie wegens verkeersdelicten.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2231

Zaaknummer: 12/02698 J

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Medeplegen

1. Bewijs voorbedachte raad. 2. Bewijs medeplegen. Ad 1. Uit 's Hofs vaststellingen volgt dat 2 medeverdachten wisten dat jegens het slachtoffer geweld zou worden gebruikt en dat een (andere) medeverdachte in het bezit was van een mes en een vuurwapen. Voorts mede in aanmerking genomen dat zij tot het eind van de gewelddadigheden in de woning zijn gebleven en aan die gewelddadigheden ook een actieve bijdrage hebben geleverd, is 's Hofs kennelijke oordeel dat zij het slachtoffer met voorbedachte raad van het leven hebben beroofd niet onbegrijpelijk. Daarmee is niet onverenigbaar dat het Hof geloofwaardig heeft geacht dat de 2 eerder genoemde medeverdachten aanvankelijk niet het voornemen hadden het slachtoffer te doden. Ad 2. Gelet op hetgeen het Hof ten grondslag heeft gelegd aan zijn oordeel dat verdachte het feit heeft medegepleegd, en op het feit dat het Hof in aanmerking heeft genomen dat verdachte zich niet op enig moment van de uitvoering van het plan heeft gedistantieerd zonder dat blijkt dat ze daartoe geen gelegenheid heeft gehad en dat zij 'door haar met het doden van het slachtoffer instemmende houding en handelen (...) een aanmoedigende bijdrage heeft geleverd' aan de reeks van gebeurtenissen die tot de dood van het slachtoffer heeft geleid, heeft het Hof kunnen oordelen dat verdachte zo nauw en bewust met anderen heeft samengewerkt dat sprake is van het medeplegen van de in de bewezenverklaring omschreven moord.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2942

Zaaknummer: 10/00456

Wetsartikelen: 46b Sr

RECHTSPRAAK

Verandering van wetgeving

Vermuldering overtredingen artikel 30 WAM.

1. Onder een “verandering in de wetgeving” zoals bedoeld in artikel 1 lid 2 Sr kan niet worden verstaan een verandering in beleidsregels van het openbaar ministerie inzake het transactie- en strafvorderingsbeleid.
2. Als een verandering in de regels van sanctierecht als bedoeld in HR 12 juli 2011, NJ 2012/78, kan niet worden aangemerkt een wetswijziging waarbij in algemene zin naast strafrechtelijke afdoening óók een bestuursrechtelijke afdoening mogelijk wordt gemaakt.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Overschrijding termijn

De Hoge Raad oordeelt dat er sprake is van artikel 81 RO. Er is tevens sprake van strafvermindering wegens overschrijding van de redelijke termijn in cassatie.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Herziening persoonsverwisseling

Als grondslag voor een herziening kan, voor zover hier van belang, krachtens het eerste lid aanhef en onder c van artikel 457 Sv slechts dienen een door bescheiden gestaafd gegeven dat bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat het ernstige vermoeden wekt dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid hetzij tot een vrijspraak van de gewezen verdachte, hetzij tot een ontslag van alle rechtsvervolging, hetzij tot de niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie, hetzij tot de toepassing van een minder zware strafbepaling. Hetgeen door de Advocaat-Generaal in zijn conclusie is vermeld, geeft steun aan de stelling waarop de aanvraag berust, te weten dat in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak waarvan herziening is gevraagd sprake is geweest van een persoonsverwisseling.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Belaging

De bewezenverklaring is ontoereikend gemotiveerd, mede in aanmerking genomen dat de gebezigde bewijsmiddelen over de gedragingen van verdachte niet meer inhouden dan dat de aangeefster per sms 'vele bedreigingen' van verdachte heeft ontvangen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

CIE-informatie

Vooropgesteld moet worden dat verdenking van overtreding van de WWM kan worden aangenomen op basis van anoniem aan de politie verstrekte informatie. Die informatie was in casu vervat in een melding van de CIE. In 's Hofs overwegingen ligt besloten dat de in die melding vervatte gegevens voldoende concreet en specifiek waren om het in artikel 49 WWM bedoelde vermoeden op te leveren op grond waarvan doorzoeking ter inbeslagneming mag worden verricht. Dat oordeel is niet onbegrijpelijk en toereikend gemotiveerd.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: